Prefață

Dacă v-ați gândit vreodată, ca lectori de poezie, că epigrama, sonetul, rondelul, ronsetul ori haikuul, „manifestări” lirice cu formă fixă, sunt dificile, atunci, desigur, rubaiatele, formulă poetică persană, vi se vor părea un prag și mai greu de trecut.

Pentru autor, în primul rând. Formula fixă pune la grea încercare „făptuitorul”, presupunând o mare cultură poetică, un simț deosebit al ritmului și al rimei, „ingeniozitate” și, firește, simț poetic. Dacă mai amintim și că originea poeziei ar consta, în viziunea unora, tocmai în respectarea riguroasă a formei fixe a unor incantații sacre, atunci înțelegem, de pildă, de ce epigrama era la mare cinste la Roma, iar sonetele un vârf de „artă poetică” pentru romantici.

Prezentul volum se intitulează ***Rubaiate decoltate*** și are o dublă semnătură: David Valentin și Camelia Ardelean. Te-ai aștepta, așadar, judecând lucrurile după titlu, să întâlnești „lucruri tari”.

În vremea studenției mele, un profesor a predat, la o oră de lexicologie, eufemismul. Pentru ca noi, studenți în anul I, să înțelegem mai bine

conceptul, ne-a dat un exemplu din volumul *Hanul Ancuței*: „Dacă nici Vodă nu i-a face dreptate, atunci să poftească Măria Sa să-i pupe iapa nu departe de coadă!”

Am înțeles atunci că „nespunerea” cuvântului are, de multe ori, efect mult mai mare decât vorbele directe, „neaoșe”, obscene, triviale, înjositoare chiar.

Este „crezul” de căpătâi al acestui volum. Niciodată „evenimentele” (mai mult dorite decât întâmplate în mod real) nu sunt numite cu adevărat: „Să mă-ncălzești cu mâini catifelate, / Atât de grijulie și de… goală!” Și răspunsul: „Că-mi faci în rubaiat apologie, / În loc să mă pofteşti la un ştiulete!”

Există apoi, în volum, o strategie care dezvoltă fiecare „piesă” într-un episod al acestei „lupte a sexelor”. „Rivalul” râvnit aruncă un cuvânt, o glumă, o zeflemea, iar celălalt preia „o temă”, un motiv, dezvoltându-l copios: „Ţi-e lauda mai mare decât puşca, / Dar frică mi-e c-o să înghiţi găluşca, / Iar Dumnezeu la tine-o să-ntărească / Pereţii din odaie, nu «răţuşca»” (Camelia Ardelean) și răspunsul: „În minte-mi sună de un timp alarme, / Convingeri vechi încep să mi se sfarme; / Nu osebești un iaht de o

epavă, / Dar tot afirmi că te pricepi la arme” (David Valentin).

Cartea este plină de un umor fin, subtil, irezistibil, dublat de ironii și autoironii ascuțite, care oferă paginilor un farmec aparte, inimitabil. Pentru că toate cele spuse mai sus sunt însoțite ori, mai bine spus, susținute de un simț poetic aparte, care nu îi este dat oricui. Este greu să găsești în versurile volumului de față vreo „scrântitură”, un dezacord, o notă falsă în ansamblul poetic general.

Și ceea ce este cel mai important: în marasmul cultural actual, în care nimeni nu mai citește nimic, nici măcar etichetele produselor pe care le cumpără (ce să mai vorbim de reviste, cărți etc.), ***Rubaiatele...*** celor doi autori oferă o lectură electrizantă. Este o carte care se citește cu sufletul la gură, cu încântare și bucurie, îndeplinindu-și în acest fel, în fond, rolul fundamental al literaturii: acela de a ne scoate (spiritual, moral, virtual) din lumea urâtă în care trăim!

Gheorghe SECHEȘAN

Sete
David Valentin

Îmi fug spre tine gândurile toate
Și simt sub stern cum inima îmi bate
Ciudate ritmuri, doar de ea știute.
Să fie oare vers de rubaiate?

Ard stele, cad planete surdomute,
Degeaba cântă cosmice lăute
Din fund de găuri negre, ca de smoală…
De tine simt cum setea mi se-ascute.

Aș vrea să cadă-o ploaie infernală,
Să vin la tine ud, în frac de gală,
Să mă-ncălzești cu mâini catifelate,
Atât de grijulie și de… goală!

Foame
Camelia Ardelean

Mă paşte-o criză rea de bulimie
Şi-o poftă de grătare, o urgie,
Da-mi bate-un vânt acut prin frigidere
(Utilă-ar fi îndată o magie...).

Iar tu-mi vorbeşti placid de alte sfere,
De găuri negre, pline de tăcere,
De muzică, iubire şi planete,
De ritmuri, când în maţe am durere?!

Credeam că-mi stâmpăr foamea cu sonete,
Dar meriţi un morman de epitete,
Că-mi faci în rubaiat apologie,
În loc să mă pofteşti la un ştiulete!

Alinare
David Valentin

De ce n-ai spus așa de la-nceput?
Eu sunt samaritean recunoscut,
Ce-alină sete,-amărăciuni și foame,
Am inima fierbinte, nu de lut.

Iar tu ești cea mai dulce dintre poame,
Și când pe cer prind nori să se destrame,
E vremea cea mai bună de cules
Știuleți masivi, ce-atârnă kilograme.

Ei sunt un leac la foame și la stres,
Chiar demni să îți devină un eres,
Și-odată ce profund m-ai cunoscut,
E indicat consumul cât mai des!

Acceptare
Camelia Ardelean

Nu am ştiut de-a ta filantropie,
Nici că în tine zace-o butelíe,
Ce încălzeşte, satură, alină...
La casa mea ai fi o avuţie.

M-ai molipsit c-o poftă cabalină
De-a renunţa la orice disciplină,
De zbenguit prin lanurile dese,
La căutat ştiuleţi cu foaie fină.

Şi-apoi aş face un bairam pe mese,
Sortând cocenii după (in)succese;
Cu forma lor mi-aş face terapie,
Gustând din bobul tare pe alese.

Orientală
David Valentin

Te văd cum te mlădii ca o cadână,
Cu fese pline și-un cocean în mână;
O să îmi fii o vreme favorită,
Când pe divan ne-om tolăni pe-o rână.

Ești fără îndoială o ispită,
În mână simt cum pieptul îți palpită,
Ba chiar pisica udă din șalvari,
Ce-ar vrea cocean umplut cu dinamită.

De poți de focul meu să mă dezbari,
Îți dau doi saci ticsiți cu icosari,
Iar zi și noapte, timp de-o săptămână,
Vom galopa, în șei, pe caii mari.

Pasărea Mihai Viteazu'
Camelia Ardelean

Te crezi, probabil, Zeus ori Apóllo…
Râvneşti cadâne crude, dar eşti solo.
Zici c-o să-ţi fiu „o vreme favorită"?
Confunzi iubirea cu un meci de polo!

Dac-ai simţit că pieptul îmi palpită,
E fi'ndc-am fost de mine jefuită,
Când măsurai, cu ochii tăi rapace,
Pisica-mi dulce, dar cam moleşită.

Ştiu că sunt sexy-n blugi, la patru ace,
Şi m-ai palpa în zonele opace,
Ca să-mi verifici pulsul, dar de-acolo,
Când nu te-aştepţi, un urs o să te-atace.

Vânătoare de urși
David Valentin

Un urs e o dihanie păroasă,
Ce n-are somn când noaptea grea se lasă;
Pretinde, mincinos, că o să moară,
Dar e flămând și vrea doar carne grasă.

Pervers, te trage nemilos pe sfoară,
Te vrea pe dinăuntru, nu afară,
Iar de nu ai curaj sau n-ai putere,
Te ceartă și te face de ocară.

Cum vânătorii sunt tentați să spere
Trofeu complex, ursoaică și muiere,
Iar pușca e o sculă mincinoasă,
În gloanțe pun și Euroi, și miere.

Vânătoare cu endorfine
Camelia Ardelean

Cu mierea nu mă-ncurc, e lipicioasă,
O folosesc arareori, doar ca să
Adaug un surplus de vitamine
În flinta ce nu-i tocmai viguroasă.

Se ştie că elimină toxine,
Dar nu poţi să o strici pe fitecine,
Ci doar pe vânătorul de elită,
Ce are-n gloanţe zel şi endorfine.

Ca să mă-mpuşte, oferi-i-aş mită,
Nu sunt vreo sărăntoacă ori zgârcită,
M-aş dezbăra de blana cam ţepoasă,
Lăsându-mă de plumbi desţelenită.

Pușca și cureaua lată
David Valentin

O să mă furișez tiptil, ca hoții,
Și voi porni spre nord, precum enoții,
Să te vânez și să te am trofeu
(Se pare că e luna de promoții).

Deși-s convins că drumu-i lung și greu,
Fierbinte-o să mă rog la Dumnezeu,
Să mă-ntărească, chiar și parțial,
Și Goliat să fiu, nu un pigmeu.

Nu o să-ți iau pe gloanțe nicio plată;
Cu endorfine plinu-ți fac pe dată,
Te-asigur de pe-acum că n-am emoții…
O să te-mpușc, și-o să mai vrei o dată!

Mai taie din panegiric!
Camelia Ardelean

Ţi-e lauda mai mare decât puşca,
Dar frică mi-e c-o să înghiţi găluşca,
Iar Dumnezeu la tine-o să-ntărească
Pereţii din odaie, nu „răţuşca”.

Decât să mă vânezi c-o puşcă flască,
Mai iute faci incendiu fără iască.
Trofeul tău voi fi când va începe
Şi *„Floarea din grădină”* să-nflorească.

De-un timp eşti campion la luat ţepe;
Că sunt o *rara avis* de-ai concepe,
Ai şti să nu te pui cu muieruşca,
Atunci când vrea să muşte şi să-nţepe.

Vergeaua și șomoiogul
David Valentin

În minte-mi sună de un timp alarme,
Convingeri vechi încep să mi se sfarme;
Nu osebești un iaht de o epavă,
Dar tot afirmi că te pricepi la arme.

Le iei în mână și te uiți pe țeavă,
De au rugină, pusă pe gâlceavă,
Dar cu ulei de e puțin frecată,
Vei constata că hiba nu e gravă.

Problema nu-i așa de complicată;
De te implici, e iute rezolvată,
Căci orice pușcă-n timp de pace doarme…
Dar ca să tragă, trebuie-ncărcată!

Masaj (ne)calificat
Camelia Ardelean

Noroc că la uleiuri sunt expertă
(Pot învia şi-o vrabie inertă);
Le-amestec în cocktailuri rafinate
(Chiar de dovleac găsit-am la ofertă).

Discursu-ţi searbăd nu m-a dat pe spate;
Cunosc epave multe, variate,
Cu iahturile stau mai prost, în fine...
E greu să afli-un vas de calitate.

Iar puştile finuţe, longiline,
Sunt marfă perimată, nu-s de mine;
De trudă, muşchii-ţi intră în alertă –
Încarci la una până-i cresc stamine…

Doctoriță de păsărici
David Valentin

Recent am auzit de tine, cică
Ești aptă să învii şi-o păsărică;
Pe ducă am eu una, suferindă,
Ți-aș da-o să o vindeci, dar mi-e frică.

Pe vremuri ajungea în zbor la grindă,
Te-ntâmpina voioasă chiar din tindă
Și n-aveai nicio șansă de scăpare;
Era setată, musai să te prindă.

Era nici mică, dar nici foarte mare,
Avea și niște ouă în dotare,
Și zboruri ample, care te furnică…
De te pricepi, ajut-o să mai zboare!

Prefer vulturii
Camelia Ardelean

Cu păsărele nu mă-ncurc, din fire,
Prea multă cazną pentr-un scop subţire;
Munceşti ca prostul să le-aduci la viaţă,
Şi-ntr-un minut devin o amintire.

Că păsărica e cam umblăreaţă,
De tot ce prinde-n juru-i se agaţă,
O ştie lumea-ntreagă de-o vecie;
Pe lângă că-i măruntă,-i hrăpăreaţă.

Prefer să-nvii un vultur de hârtie,
Măcar îmi „ciripeşte” numai mie,
Iar ouăle-i ar umple o tingire;
Cu toate astea-i plin de modestie.

Vulturul nu prinde muște
David Valentin

O păsăre-i ființă zburătoare,
De talie mai mică sau mai mare;
Când se așterne gheața pe brăduț,
Devine pentr-o vreme migratoare.

Ea caută mereu un loc călduț.
Când i se cere, scoate și-un bănuț,
Iar dacă o răsfeți c-un giumbușluc,
Se schimbă din sticlete într-un struț.

Un vultur de hârtie e caduc,
Apatic, doar un jalnic eunuc,
Ce nu e bun să-l pui nici în frigare…
Hai, cheamă-mă, acum sunt singur-cuc!

„Vrabia mălai visează”
Camelia Ardelean

Hârtia e caducă, foarte bine!
Să facem păsărici din plastiline –
Un vultur e mai lung ca un sticlete,
Un stol de vrăbii sau de becaţine.

Chiar dacă-l modelezi dintr-un burete,
Îl desenezi c-un marker, pe perete,
Mărimea-i tot şochează sau uimeşte
(O râmă n-o compari c-un castravete).

Îmi pare că puţin te răscoleşte
Invidia pe tot ce iute creşte;
Chema-te-aş, sincer, dar mi-ar fi ruşine
Să văd cum vrăbioiul ţi-aţipeşte.

Lucruri amestecate
David Valentin

Decât să-ți iei un vultur de hârtie,
Mai bine un cioroi cu baterie,
Ce poate-aduce un inel în cioc,
De ții morțiş la o căsătorie.

Ai provocat recent furori în bloc,
C-aveai morman de castraveți pe stoc,
Ba chiar și râme să momești un pește,
Dar te-ai ales, hilar, c-un mormoloc.

Eu sunt pterodactilul care crește,
Ce scoici poftind să prindă între degte,
Mai riscă uneori o alergie…
Iubeşte mult și doarme iepurește!

Amestecuri lucrate
Camelia Ardelean

Cioroii sunt febleţea mea, pe bune,
Căci sub culoarea sumbră, de tăciune,
Au sânge-n instalaţii, sunt hipnotici,
Dotaţi din plin de genele străbune.

Chiar dacă uneori sunt cam nevrotici
Şi au un prost renume, de despotici,
Te umplu de inele, ca răsplată,
Iubind cu-avântul lor de murgi exotici.

Decât o vrăbiuţă şifonată,
Prin epoci rătăcind debusolată,
Mai bine-un Corvus ori sălbăticiune,
Chiar fără baterie instalată.

Zise corbul, nevermore!
David Valentin

Cioroii au și ghiuluri, și inele,
Promit câte în lună și în stele,
Atacă buzunare și cercei,
Te lasă fără acte şi lovele.

Pe craca lor, smolitele femei
Înșiră fără număr puradei,
Ce, când mai cresc, se-aseamănă, pe bune,
C-o gaşcă africană de pigmei.

Eu ți-am propus amor şi nopți nebune,
Castele, ca în filmul lui Mifune,
Dar nu vrei versuri, căci preferi manele,
Iar ca amant, pe Adi-al lui Minune!

Păsări să fie, baltă este
Camelia Ardelean

De gelozia ta mă simt flatată:
Mă-ncântă şi bâtlanii cu cravată –
Au ciocul lung şi pene mătăsoase,
Iar vorba lor cu aur e placată.

Că-i gentilom, de mult îmi demonstrase
Un stârc timid, c-un Opel şi trei case;
Îmi amintesc de contul lui din bancă:
Spre mine tot ce-avea în el zburase.

Aşa că-ţi spun acum, c-o mină francă:
De vrei cu dinadins să-ţi fiu bâtlancă,
Învaţă-te cu dragostea flambată,
De principesă-n vână de ţărancă!

Peștișorul de aur
David Valentin

Eu sunt de viță, nu banal bâtlan,
Dotat c-un apetit de cormoran,
Poftesc la pești, la fructele de mare,
Având un cioc masiv de pelican.

Un peștișor de aur în cătare
Îl am de multă vreme și se pare
Că o să-l prind cu siguranță-n plasă,
Căci vreau să fiu, din nou, de multe-n stare.

Îți dau un card, maşină, nu îmi pasă,
Sunt gentleman cu-avere, cont și casă,
Și chiar de ai avut bunic țăran,
Te-nnobilez… în pat, sub duș, pe masă…

Peştoaica nărăvaşă
Camelia Ardelean

Nu sunt un peştişor, ci o peştoaică,
O speţă între înger şi drăcoaică,
Sunt greu de digerat din vreme-n vreme
(Un amalgam de tei cu şoricioaică).

Fiind melanj subtil între extreme,
Nu poţi să mă-ncadrezi în simple scheme.
Nu-ţi face planuri să mă prinzi în plasă,
Căci evadez prin ochiuri de poeme!

Iar ciocul tău „masiv” mofluz te lasă
(Mi-a zis o găinuşă mai ochioasă,
Care-ţi cânta de mult la balalaică –
O-„nnobilai” cu trudă pe terasă).

Pescuit la râmă
David Valentin

Melancolia-n cord când mă lovește,
Doinesc sfâșietor la solz de pește,
De vin peștoaice bonus și sirene,
Simțind cum cota-n mod subit îmi crește.

Cocoș din fire, mă înfoi în pene,
Visez instant să cuceresc balene;
Arunc spre boltă câte-un „cucurigu”,
Ba și mimez din bust mișcări obscene.

Nu mă oprește arșița sau frigul,
Pervers visând să-ți devorez covrigul,
Iar foamea în viscere când îți crește,
Pe nesimțite o să muști cârligul!

Pescuit imposibil
Camelia Ardelean

Cocoş să cucerească o balenă?
Ai o gândire putredă, obscenă,
Şi-un apetit mai mare decât Sena
(Vrei să captezi o stea cu o antenă).

Râvneşti, „cam” lacom, tocmai la Elena,
Ai devora-o iute, ca hiena,
Dar „Cucurigu“ tău nu reuşeşte
Să-ţi întremeze ce nu poate gena.

Aşa că lasă pofta ta de peşte,
Că nu poţi prinde muşte cu un cleşte!
Calmează-ţi fantezia fumigenă
(Covrigul meu ce-i proaspăt şi dospeşte)!

Teoria covrigului
David Valentin

Aș vrea, în fantezia mea neroadă,
Să fiu un câine cu covrig în coadă,
Ce ziua să îl poarte cu mândrie,
Și-n noapte, lacom, pe ascuns, să-l roadă.

Miroase tare, ca în brutărie,
Și salivând, mă rog să am tărie,
Ca nu cumva s-ajung să am belele,
Având valori cam mari la glicemie.

Sunt pregătit și nu-mi încap în piele,
Catargu-i ca la bărcile cu vele,
Ce intră triumfal la port în radă,
Doar sper să nu îmi cadă din măsele!

Covrigul în realitate
Camelia Ardelean

Covrigul meu e ca mătasea, moale,
Şi are curbe t(r)ainice, domoale,
Nu rişti să te trezeşti fără măsele
Ori să te treacă junghiuri stomacale.

Se poate combina cu acadele,
Cu miere, fructe, lapte şi… lovele
(Cu cât mai multe, cu atât mai bine),
Sublimu-i gust te urcă pân' la stele.

Te simţi de parc-aluneci pe patine,
Te umple de fiori şi proteine;
Gustând cu zel din formele-i ovale,
Auzi privighetori şi clavecine.

Covrigul nostru cel de toate zilele
David Valentin

Când vine toamna și se lasă frigul,
Fiindcă-i cald, divinizezi covrigul,
Chiar de sunt unii care-l dezaprobă…
Îl guști și cânți frenetic „Cucurigu”!

Nu-ți trebuie nici lemne şi nici sobă,
Și dracului o dai de garderobă;
Plenar îți satisface apetitul
Și gaura, chiar de-i claustrofobă.

Doreşti să nu mai vină răsăritul,
Dai bani, te rogi să scapere chibritul
Și-ajungi în Rai, acesta e câștigul…
Așa spunea, mai ieri, Preafericitul!

Covrig de vreme rea
Camelia Ardelean

Covrigul ros în loc de aspirină,
Din… varză te transformă-n balerină;
Sub năduşeala palidă, lacustră,
Erupi de parcă mesteci taurină.

Ca un Tarzan ce-atârnă de o lustră,
Resimţi cum conştiinţa nu te mustră,
Când, pofticios, şi gaura-i te-atrage –
O bortă enigmatică, ilustră.

O savurezi, nimic nu te distrage,
Ba ai dori vreo nouă, analoage,
Dar ai uitat de mica ta chenzină,
Ce-ajunge doar să-ţi cumperi două doage.

Colecționar de covrigi
David Valentin

Nu-mi trebuie chenzină și lovele,
Sunt gigolo. Pe ritmuri de manele,
Covrigii calzi eu îi înșir pe sfoară,
De parcă sunt șiraguri de mărgele.

Că sunt mai cruzi sau copți din cale-afară,
Că mi-i ofer-o babă sau fecioară,
Atât cât iese banul de-o friptură,
N-ar trebui la bască să mă doară.

Sunt armăsar din rasa cea mai pură
(Iubesc intens, nu am o sinecură),
Chiar de pățesc din când în când belele
Cu damele, ce-s bune doar de gură.

Muscă sau moluscă?
Camelia Ardelean

Mai bine-i astăzi să fii rea de muscă,
Decât în vene patos de moluscă;
Iubirea te ridică, te coboară,
D(o)ar taxele-s perene şi te uscă.

Covrigii din făină de secară
Te-ar pune pe picioare poate-o vară,
Dar ce te faci atunci când iarna vine
Şi n-ai parale de-nşirat pe sfoară?

Chiar de găseşti vreo două orfeline,
Egoul să-ţi flateze, mandarine
N-o să le iei cu dragostea ta bruscă,
Nici dacă-ţi zboară un zăgan prin vine.

Cu musca pe căciulă
David Valentin

De muscă să fii rea, nu-i indecent,
Insecta este astăzi aliment,
Ba chiar îți face și economie:
Te face de chitină dependent.

Îți pică fără veste-n farfurie,
Se-aruncă-n așternut cu frenezie,
Pornită chiar din start să te răsfețe;
Te costă-n schimb multipli de o mie.

E dornică de bani și de tandrețe,
Dar cere implicare, robustețe,
Căci dacă ai „metabolismul” lent,
Te-adoarme-n mod instant, ca musca țețe!

Musca şi taurul
Camelia Ardelean

O biată muscă pe un tăuraş
Ce paşte, când blajin, când nărăvaş,
E „cam” incert să fii. Rişti să găseşti
Sub tine, din Goliat, un iepuraş.

Şi-atunci degeaba te burzuluieşti
(Balena şi delfinul nu sunt peşti),
Un iepure energic nu-i de-ajuns,
De coada-i scurtă nu poţi s-o sporeşti.

Tăcută-n tine cauţi un răspuns:
Alinţi buhaiul ce-i cu miere uns
Ori cauţi mai departe-un băştinaş,
Ce-n lista de mărimi a corespuns?

Odă iepurașului
David Valentin

C-un iepuraș nu intri în asceză,
Căci nu se taie ca o maioneză;
Nu are el dotări spectaculoase,
În schimb, e campionul la viteză.

Nu elefanți, balene plicticoase,
Cu funduri opulente, şolduri grase,
Cotlete bune să le pui pe grill,
Ci doar gazele suple, viguroase.

Contează mult să stăpânești un stil,
Degeaba ești puternic și viril,
Când nesătulă te lovește-n freză,
Nu păsărica, ci-un… pterodactil!

Lauda de sine miroase-a…rateu
Camelia Ardelean

C-un iepuraş (sau cu un cocoşel)
Te poţi juca. Dotat cu ciucurel,
E amuzant şi foarte natural;
Dacă-l soliciţi, apt e la apel.

Te-ar satisface unul… la plural,
Posed-o energie ca de cal,
Te-aleargă şi te ia instantaneu,
Modern sau într-un stil medieval.

Se crede invincibil ca un z(m)eu,
C-un ego explodând la apogeu,
Dar pân' să-i simţi avântul visceral,
Te procopseşti cu noul lui rateu.

Luptă inegală
David Valentin

Femeia, din principiu, nu o cruț,
Chiar dacă risc să cad din lac în puț,
Dar șanse n-are un cocoș viril,
Când își măsoară forțele c-un struț.

E ca și când ai pune-un mic copil,
De vârstă preșcolară, cam debil,
Să se măsoare-n ring c-un Goliat,
La ora 13, de întâi april.

Femeia-i tolănită pe un pat,
Scuipând semințe scurt și sacadat,
Cu gândul doar să-i pice un bănuț,
Și doar bărbatul este vinovat!

Struţococoşul
Camelia Ardelean

Nu mă aştept deloc la empatie;
Ţi-e *vibe*-ul bun cu aşi sub pălărie,
Eşti sigur că atunci când vrei, se poate
(Cocoşu-n struţ se schimbă, prin magie).

M-alergi ca la concursuri de karate,
Mă tulburi cu impulsuri vinovate,
Aş vrea să scuip seminţe lângă tine,
Iar tu, la propriu, să mă dai pe spate.

Aşteaptă, însă, căci un junghi mă ţine
(E râsul, hotărât să mă termine,
Când văd cum te-amăgeşti, cu bucurie,
Că struţul are conturile pline).

Bal mascat
David Valentin

Când o femeie este iubitoare,
Un cont banal nu e destul de mare,
Ba uneori nici banca nu-i destulă…
Preferă patul și-o saltea mai tare.

Chiar sunt tentat să-mi trag pe cap cagulă
Sau pe chelie-un fes sau o căciulă,
Sperând că dacă nu mă recunoaște,
Va declara-n final că e sătulă.

Simt că-mi va pune coarne de rădaște,
Când noi tornade-n vintre i s-or naște
Și mâța sa va rage cu turbare,
Căci pot s-o satur… doar din an în Paște!

Coarne de carnaval
Camelia Ardelean

Corniţe ai deja, dar îţi stă bine,
Se poartă la cravata cu buline.
De-acum, exasperat de piţipoance,
Mai prinzi în laţ „doar” vulpi şi gospodine.

Cât timp deţii pe stoc un vârf de lance,
Mai ai succes la bietele vădance,
Dar suliţa cea veche, de-i tocită,
Îţi face, din prietene, duşmance.

Te-ar ajuta un pic de dinamită,
Să poţi să(-mi) saturi mâţa hămesită,
Şi-o să te miri ce iute îşi revine:
Ajunge brusc, din blândă, îndrăcită.

Arme moderne la timpuri moderne
David Valentin

Am dinamită multă în dotare,
Calupuri mari, albastre la culoare,
Ce fac ca orice mâță-nfometată
Să saliveze fără încetare.

E lancea noțiune perimată,
La modă este pușca-automată,
Căci mâțele de pe întreaga stradă
Sunt vesele, cu coada ridicată.

Trag serile o lungă canonadă,
Deși în păr am fire de zăpadă,
Iar ele, cu accese de turbare,
Încep, oftând, pe spate să îmi cadă.

Viagra e-n toate...
Camelia Ardelean

Viagra e-n toate, e-n cele ce sunt
Albastre. Te-ajută când păru-i cărunt:
Pisica-i sătulă, ferice şi toarce,
Cuţitul în teacă pătrunde ca-n unt.

Felina-nfocată de vlagă te stoarce,
Dar tot nu-ţi convine când vrea să te-nţarce;
Mai dai o pastilă cuminte pe gât
Şi simţi cum norocul spre tine se-ntoarce.

Alungi plictiseala şi-al vieţii urât,
Ţi-nvie pumnalul aproape-omorât;
Deodată pilula te-abţiguie crunt,
Când gâfâi şi crezi că ai inima-n gât.

Azzurro
David Valentin

Se vede,-albastrul nu îți e pe plac,
În jocuri susținute de iatac,
Ce-ți predispun vecinii la nevroze
Și la dureri acute de stomac.

Pastila te ridică în prognoze,
Iar timp de-o oră, șansele sunt roze,
Dar mâța are-o foame permanentă
Și ar mai vrea nenumărate doze.

Ești predispus să ai o moarte lentă,
Răpus de o pisică inocentă,
Care-ți ridică ritmul cardiac,
În timp ce toarce, aparent absentă.

Noroc chior
Camelia Ardelean

Norocul tău că m-ai găsit pe mine,
De viaţa vrei frumos să se termine;
Te pot servi c-o moarte fericită
Şi o să pleci în zvon de mandoline.

Te scap uşor de soarta-ţi decrepită,
Îţi torn o supradoză-ntr-o clipită,
Nu-ţi vor mai fi pisicile utile.
Nu ezita să apelezi, profită!

Ca plată vreau, după-„nfruntări” febrile,
Piscina şi cabana pe rotile,
Smaraldele şi cele trei rubine;
Notarul ţi-l aduc cât spui „virile”.

Țeapă
David Valentin

Sub aparența falsă de fetiță,
Ascunzi, se pare, o călugăriță
Prea dornică să îmi mănânce capul,
Când ne luptăm, feroce,-ntr-o căpiță.

Dorința mi-e imensă, cât proțapul,
Chiar dacă evident mi-e handicapul
Și chiar de fals am adoptat asceza;
O să înghiți, din lăcomie, hapul.

Vei toarce mai sonor ca siameza,
Când îți voi răvăși sălbatic „freza”
Și din țâțâni voi scoate-a ta portiță.
Pe mine m-a-ntărit pe veci… pareza!

Proeminenţă
Camelia Ardelean

Dorinţa ta fierbinte mă flatează,
E-ntocmai ca un vin ce fermentează;
Cu patima în slip proeminentă,
Observ că poţi lega cu greu o frază.

Pisica mi-e adeseori absentă
Sau poate-a devenit prea exigentă,
De se transformă în călugăríţă
Şi devorează capuri, violentă.

Ai grijă cum cotrobăi la portiţă,
Îţi trebuie-ndrumare sau o schiţă,
Să ştii în care parte se virează;
De nu o-nchizi, te trage de şuviţă.

Lecția călugăriței
David Valentin

Mă simt precum un vas sub presiune,
M-agiți ca țuica galbenă de prune,
Că-mi declanșezi instantaneu supapa
Și gândurile cele mai nebune.

Nu știu de dau sau o să iau o țeapă,
Călugărița-mi pregătește-o groapă,
Dar capul i-l ofer cu bucurie
Și-o să mă simt ca peștele în apă.

Ne vom ruga la dânsa în chilie,
Îngenuncheați, cu multă energie,
De clopotele vor porni să sune,
Că mortu-a înviat și-i pe felie!

Plonjatul în lagună
Camelia Ardelean

Observ că fierbi continu', ca în kuktă,
Şi-aştept febril să văd cum cazi în luptă;
Te voi resuscita cu sârguinţă
Şi cu o devotare ne-ntreruptă.

Mai frâng gâtlejuri din obişnuinţă,
Dar pentru tine am îngăduinţă;
O să te-nvăţ plonjatul în lagună,
Ca să percepi că eşti din nou fiinţă.

Îngenuncheată, o să-ţi cânt... în strună,
Cu mine o să urci constant pe lună,
Iar de-o să cazi şi ai o coastă ruptă,
Mai bei o ţuică, să te recompună.

Focul lăuntric
David Valentin

Deși înalt, puternic ca o stâncă,
Mă tem de o lagună prea adâncă;
Am mai căzut într-una-n tinerețe
Și am coșmaruri ce m-apasă încă.

Aș vrea călugărița să mă-nvețe
Să-ngenunchez, cuprins de politețe,
Chiar de-s atins lăuntric de turbare
Și bântuit de gânduri călărețe.

Uniți într-o mortală-mbrățișare,
O rog să fie totuși cu băgare
De seamă, și când capul mi-l mănâncă,
Să țină focu-aprins… la lumânare!

Răcorire
Camelia Ardelean

Laguna mea-i domoală şi curată,
E caldă uneori sau îngheţată;
Cu peşte se hrăneşte, cât mai mare,
Întreg, servit cu vin sau apă plată.

Accesul, de-i permis, e sărbătoare,
Aşa că la înot de ai chemare,
Aruncă-te cu grijă, că-n viteză
Poţi să leşini de la exces de sare!

Atenţie mărită la proteză
(La ghiuluri nu e cazul sau la freză),
Că n-o să vină SMURD-ul să ţi-o scoată,
Chiar de-o să-ngenunchezi pe o piuneză!

Sarea în bucate
David Valentin

De sare în exces nu-mi este frică,
Căci și-o nevinovată păsărică,
De-n saramura neagră se-adâncește,
Chiar moartă dacă-ar fi, tot se ridică.

E locul ideal să fii un pește,
Fiindcă anvergura brusc îți crește,
Când simți cum apa rece dă să fiarbă
Și în afunduri, dulce, clipocește.

Înot mereu c-o pasiune oarbă,
Și-n timp ce hăul vlaga vrea să-mi soarbă,
M-agăț de stuf cu gesturi de pisică,
Să-mi scutur sarea albă de prin barbă.

Campion la… vânturi
Camelia Ardelean

Eşti un înotător cu rezultate,
Dar premiile le-ai primit în rate.
Te-arunci în gol, avid de zbenguială,
În cracii scurţi, cu mâneci suflecate.

Iar după o plonjare triumfală,
Urmează un eşec pe verticală:
Lăsându-ţi vlaga toată la intrare,
Îţi moare şansa în laguna cheală.

Simţind o briză, te visezi la mare,
Înconjurat de nimfe şi de soare;
Constaţi, vexat, că „alizeul” bate,
Cu un avânt spontan şi… izuri rare.

În bătaia vântului
David Valentin

Cu vântul meu puternic, nepereche,
Eu fac din nou să miște-o moară veche,
Ce n-a mai măcinat de multă vreme
Și-acum se-nvârte, parcă are streche.

Voi folosi abile stratageme,
Iar tu, lubrifiant, mulțimi de creme,
Să nu se strice roțile dințate,
Ce-s sursa inerentelor probleme.

Pe coș îți bag, întregi, și nu în rate,
Coceni masivi, de o să cazi pe spate.
Să nu te lași cumva pe o ureche,
Chiar dacă vântul cu putere bate!

Compromis(ă)
Camelia Ardelean

Recolta la porumb e compromisă,
Mai bine bagă-n moară câte-o fisă,
De vrei să-nceapă iarăşi să lucreze,
N-o frânge c-o mişcare imprecisă!

Ca roţile dinţate să dureze
(Şi vânturile să nu polueze),
Le ungem cu extracte aromate –
Uleiuri ce le fac să patineze.

Cocenii-ntr-adevăr m-ar da pe spate
(Legată-s cu centuri de castitate);
La horn îţi las uşiţa-ntredeschisă,
Dacă-mi promiţi doar lemn de calitate.

O moară…
David Valentin

O moară-i o mașină infernală,
Ce macină mărunt, fără sfială,
Orice îi intră, temporar, în fantă:
Coceni, banane, o maimuță cheală…

Nu-i proastă, însă sigur nu-i savantă,
Dar banii-o fac să fie trepidantă
Și să se încălzească peste poate,
Precum o iapă brează pe turnantă.

Înghite totul pe nemestecate,
S-o saturi, realmente nu se poate;
O potolești și iarăși se răscoală,
Căci veșnic e cu buzele umflate!

Un misogin
Camelia Ardelean

În tine, misoginul se răscoală.
Te-ai molipsit de-o febră vegetală,
Ai capul plin de mori şi de banane;
Te ţii de glume, cum făcea Păcală.

Îţi zboară vise, ca aeroplane,
La iepe breze, tinere şoimane,
Crezând că banii pot să îţi aducă
Alinturi, mii, de brune ori bălane.

Femeia nu-i o specie de ştiucă,
S-o prinzi cu o lansetă sau măciucă,
E-un sturion ce nu-ţi încape-n oală,
Pretabil să-l serveşti pe pat de nuc(ă).

Sunt misogin
David Valentin

Sunt misogin și am motive ferme,
Mulți spini mi-au penetrat prin epiderme –
Lungi țepe, de femei cu grijă puse
În spate, cu reacții exoterme.

La început, mimând că sunt seduse,
Cu aritmii, chiar și acces de tuse,
Îmi înfigeau în omoplați rondelul,
Cu gesturi de iubire presupuse.

Femeia-i vulpea care-ți face felul,
De nu-ți funcționează cocoșelul,
Cum o găină ia în cioc un vierme…
Și mori nevinovat ca pătrunjelul!

Femeia e regină
Camelia Ardelean

Femeia nu e vulpe, e-o regină,
Ce-i dulce uneori ca o… măslină;
Aşteaptă de la tine doar tandreţe
Şi-adesea să (i-)o scuturi de rugină.

Nu încerca să-i pui în roate beţe
Ori s-o acuzi că are multe feţe,
Căci nemiloasă, rece ca Atena,
Ţi-o osândi… cocoşul să-ţi îngheţe.

De-o năpădeşte, când nu vrei, migrena,
Şi-ţi sfâşie egoul ca hiena,
Să-ţi aminteşti că nu e o găină
Ce-o poţi servi cu sos în vas de yena!

Femeia, o regină?
David Valentin

Se naște foarte rar o Cleopatră,
În schimb, sunt multe cațe care latră
Și își împing bărbații la beție
Sau poate-n brațe la o psihiatră.

Nu-i o Atenă, ci o Eforie,
Amorul moare în bucătărie –
Săgeata lungă intră-n carantină,
Cocoșul n-are șanse să învie.

Ai vrea să fie o Ecaterină,
Cu libido feroce de găină
Și sângele fierbinte de mulatră,
Ce-ți dă Viagra-n loc de aspirină!

Protuberanţe
Camelia Ardelean

Mai bine miaun surd decât să latru;
O joc pe Cleo zilnic, ca la teatru.
Te ţin afară, nu-n bucătărie,
Când „vesel” te întorci la ora patru.

Ai vrut să-ţi faci curaj cu o tărie,
Dar ai o varză-acum sub pălărie,
Şi-n pantaloni ţi-e arma fără gloanţe;
Te sfătuiesc să-ţi cauţi o chirie.

Poate-ţi găseşti şi două cotoroanţe,
Să-ţi cânte o baladă sau romanţe;
Eu mă voi consola cu un mulatru,
Ce are sânge în… protuberanţe.

Cine iubește și lasă…
David Valentin

În timp ce-ți bat în ușă, te blestem,
Pe când mă clatin ca un plop și gem,
Ca Domnul să îți dea un tuciuriu
Cu sânge-n instalație, harem…

Nici somn să n-ai în noapte, ci târziu,
Să-i fie elefantul veșnic viu,
Și-n timp ce răstignită stai pe pat,
În vintre să te-nțepe un burghiu.

Să plângi cu lacrimi mari, neîncetat,
Că pentru vinul dulce m-ai lăsat,
Când împreună-am fi putut să bem…
Hai, taci și sună-l iar pe Arafat!

Îmblânzitoarea de elefanţi
Camelia Ardelean

De mult doream să fiu îmblânzitoare
De elefanţi sau alte zeci de fiare,
Dar nu voiam să fii gelos pe ele,
Ci doar să recunoşti că am valoare.

Ştiind că-ncerci să-mi intri pe sub piele,
Te-am incitat cu acuzaţii grele,
Ca să îţi fiarbă sângele în vine,
Să rabzi ca în durerea de măsele.

Decât să ne luptăm ca la Rovine,
Cu creieru-nţesat de tescovine,
Burghiul să-l pilim fără-ncetare,
Făcându-l doar atât cât ne convine.

Lecție de lăcătușerie
David Valentin

Burghiului, de îi ridici moralul,
E-n stare să pătrundă și metalul,
Ba chiar centura grea de castitate –
O tablă ce ascunde animalul.

E necesar să fii dresor cu state,
Să-l îmblânzești total e peste poate,
Cu biciul, că de vorbă nu prea știe,
Să îl croiești din față și din spate.

Cu sfredelul te duci la farmacie,
Să îl ascuți, să-i fie lama vie
Și când va fi să repornească balul,
Să îl călești c-o galbenă răchie!

Fără armură
Camelia Ardelean

Burghiul tău îmi dă fiori pe şale,
De parc-aş fi pe ţărmuri tropicale;
Îl lauzi de îmi creşte apetitul
Şi-mi vine să mă lepăd brusc de zale.

(Aproape că-i aud şi zbârnâitul,
Voinţa mea se surpă ca lignitul;
Pe dată te-aş pofti în séifu-n care,
Ca să-l deschizi, începi cu lustruitul.)

Dar teamă mi-este c-a lui implicare
E fadă ca o pâine fără sare;
Mai sper în forţe supranaturale,
Să-l facă, fără aripi chiar, să zboare.

Lubrifiantul magic
David Valentin

Degeaba este séiful tău de marcă,
De nu vrea cheia-n broască să se-ntoarcă,
Blocată și cu urme de rugină,
Ba scoate note jalnice, de țarcă.

Aduci burghie, șmirghel, bormașină,
Pui chiar și freze dure în mandrină,
Dar în zadar, zăvorul nu se lasă,
Deci scula-i clar că n-are nicio vină.

Lovit de o puternică angoasă,
Încerc cu o șampanie spumoasă
Și poate broasca-ncepe iar să toarcă,
Primind într-însa cheia cea mai groasă.

Pisica fierbinte
Camelia Ardelean

Şampania e o idee bună,
Te duce-ntr-o secundă fix pe lună,
Iar broasca ruginită viaţă prinde,
Ajunge chiar şi lieduri să compună.

Se gudură dacă îi dai merinde;
Încet, ca o pisică se întinde,
Deschisă e, de-o cheie, foarte iute,
Nu trebuie s-o ungi. Te va surprinde…

Sătulă-i de idei preconcepute,
De frica de burghiu şi senectute;
Şperaclul e-o unealtă oportună,
Când vrei să scapi îndată de virtute.

Broasca în jacuzzi
David Valentin

Ca să înoți în marea de iluzii,
O să-ți servesc șampania-n jacuzzi,
Iar broasca transformată-n paparudă
Va trece, curajoasă, la aluzii.

Cu mult tupeu îmi cere carne crudă,
Perverse mângâieri pe pielea udă,
Și-n stare gravă de ebrietate
Îmi scoate limba, să îmi facă-n ciudă.

Cu simțurile toate ațâțate,
Arunc șperacluri, chei falsificate,
Și trec în grabă mare la perfuzii
Cu ace și cu seruri adecvate.

Bondarul în roiul de albine
Camelia Ardelean

Eu cu înotul nu mă-mpac prea bine,
Sunt ca bondaru-n roiul de albine,
Da-mi plac masaje, salturi în jacuzzi,
Utilul cu plăcutul să-l combine.

Nu te-avânta prea iute la concluzii,
Că nu mă dau în vânt după perfuzii,
În loc de ac, uzeaz-o jucărie,
Să nu-mi provoci edeme sau contuzii!

Vom trece de la-not la călărie,
Din zori şi până-i astrul la chindie;
Aghesmuit de-aromele divine,
Te vei numi străjer la broscărie.

O călărire în zori
David Valentin

N-am călărit în viața mea măcar
Pe-un cal și mai ales pe un bondar,
Dar incitat, înclin acum să risc,
Și pentr-o noapte să devin stupar.

Chiar dacă am probleme la menisc,
O să mai torn ciment în obelisc
Și-având pe cap o cască de jocheu,
Vom galopa spre al plăcerii pisc.

Un maraton în doi e foarte greu,
Dar îl vom implora pe Dumnezeu
Să trecem de-al extazului hotar,
Topiți, ca aliaj, în Empireu!

Bondarul jucăuş
Camelia Ardelean

E timpul să încerci senzaţii noi
(Genunchiul de-ai putea să ţi-l îndoi…),
Nu ştiu de-n Empireu vom poposi,
Dar sigur vom mâna în ritm vioi.

Bondarul jucăuş te va uimi,
Vom rupe sfiiciunea în fâşii,
Urca-vom Retezatul în galop,
Pe vârfu-i colţuros ne-om răcori.

Ai fost, de când te ştiu, un filantrop,
Mi-ngădui să(-ţi) privesc prin telescop,
Mi-arăţi pe ceruri stele, un purcoi,
Să nu văd că din vin mai ai un strop.

Penelopă masculină
David Valentin

Sunt sigur că bondarul o să-mi placă,
Chitina este afrodisiacă,
Iar la genunchi o să îmi pun atelă
Și-n plin galop, o să renunț la placă.

Tu o să salți ca sprintena gazelă,
O să te-nvârți în ritm de tarantelă,
Iar eu o să-ți retez un smoc de lână,
Din care o să țes o amplă velă.

De douăzeci de ori pe săptămână,
O să te-aștept în pat, culcat pe-o rână,
Să îmi conduci bondarul la prisacă,
Și vom uita de cârmă și de frână.

Ulise feminin
Camelia Ardelean

De douăzeci de ori? Căzut în vise,
A te trezi nu-i lesne, pare-mi-se…
M-aş mulţumi ca iapa mea troiană
S-o călăreşti o dată, până i se

Zburleşte coama aspră, năzdrăvană,
Dar nu atât de mult, să facă pană
Ori să te nimicească-ntre copite
(Să-ţi pescuieşti proteza dintr-o cană).

Tânjind după galopuri felurite,
Risca-vei să ai armele tocite,
Şi-n loc de rubaiatele transcrise,
Vom pierde timp cu égouri ciobite.

Feriți-vă de Figaro
David Valentin

Într-adevăr, se întrevede-o dramă,
De nu mai pot să mă agăț de coamă,
Căci iepele, mai nou, se epilează,
Ba-și pun și piercing, să se bage-n seamă.

Dar nu renunț și o să fiu pe fază,
O să mă-nfig cum face o sfârlează;
Să numeri, nu ai degete destule,
Obuzele ce crunt te bombardează.

Te ungi cu iruri și înghiți pilule,
Amorul o să-ți intre în celule,
Cam exploziv, dar iapa mă tot cheamă,
Din când în când, să numărăm pițule!

Dragoste cu năbădăi
Camelia Ardelean

De nu eşti vrednic să struneşti o iapă,
Chiar epilată, cu inel, de teapă,
Să-ţi cauţi iute o rumegătoare,
Ce-aşteaptă blândă să o tragi în ţeapă.

Şi vei putea, pe ploaie ori pe soare,
Să o înveţi constant şi lin să zboare,
Cu coarnele s-atingă-n treacăt bolta,
Mugitu-i să te-mbibe de vigoare.

Te vei simţi instant ca John Travolta,
Când îl umpleau juneţea şi revolta,
Dar dacă o inviţi la o agapă,
Să fii atent, că-ţi mistuie recolta!

Studiu de piață
David Valentin

Oricât de mult m-ar chinui ispita,
O iapă dă întruna cu copita,
Ba chiar și mișelește pe la spate,
Creând probleme cu nemiluita.

Joiana-i blândă, are șolduri late
Și ugerele pline, delicate,
Ești sigur că nu are silicoane,
Da-i vegetariană, din păcate.

La început o să îi dau bomboane,
Apoi o trec la cură cu banane,
Dar de-mi mănâncă trandafirii vita,
O să îmi iau o capră cu zorzoane!

Joiana cu mască
Camelia Ardelean

Joiana e de tine, ai dreptate,
Cu uger tare, coapse bucălate,
Dar n-o s-o cucereşti cu o bomboană,
Nici dac-ar fi o firavă cetate.

În ce priveşte cura cu banană,
Eşti serios sau este doar o toană?
Eu nu ştiam că vaca românească
Fineţuri paşte, deşi-i grosolană.

Chiar dacă vrei să îi fixezi o mască
De căprioară-n lan de rostopască,
În ţeastă are paie marinate,
La care şi un mort de-un secol cască.

Capra – scurtă publicitate
David Valentin

O capră este astăzi un simbol
De libido, reclamă la Coprol,
Poziție – în file de Playboy –
Pe scurt și-n consecință, dracul gol.

N-o dai pe vaci sau pe-un ciopor de oi,
Posedă sex-apeal pe dinapoi,
Chiar dacă are barbă dinainte…
E genul clar de divă cu nevoi.

Cu toate că-i păroasă, e fierbinte,
Și la vecini e una dintre ținte,
S-o ducă seara-n lanul de trifoi,
Doar cu talanga, fără de veșminte.

Da’ cu vaca ce-ai avut?
Camelia Ardelean

De vaca mea te faci că ai uitat!
Eşti ros până în sevă de păcat,
Te dai la oi şi capre… Tot ce mişcă
Ai vrea să vină-n zbor la tine-n pat.

În mintea ta se-nvârt, ca o morişcă,
Puhoi de dosuri unse-adânc cu frişcă;
Ficatul îţi dă-n pripă semne clare
Că bine-ar fi să treci instant pe hrişcă.

Te crezi un gigoló cu-ndemânare,
Ce simte către capră o chemare,
Dar până astăzi n-ai realizat
Că doar Joiana-i bună de-nhămare.

Și totuși capra…
David Valentin

Chiar gigoló, sărind din cracă-n cracă,
Nu am de gând să mă încurc c-o vacă,
Deşi am dependență la plăvane…
(De ceva timp, mi-e frică de Șoșoacă).

Chiar dacă are-n conturi milioane
Sau suflă minunat în saxofoane,
O văd, cu-a sa copită despicată,
Vărsând găleți și plină de capcane.

O capră este clar orientată,
Poziția sa e cea mai adecvată,
Ba-i uneori și afrodisiacă,
Făcând să-ți crească coarnele pe dată!

Să ne-ntoarcem la oile noastre
Camelia Ardelean

Decât o capră sau mai rău, o vacă,
Mai bună-i oaia. Altfel te provoacă…
De te pricepi s-o mângâi pe blăniţă,
Se lasă tunsă, ba se şi dezbracă.

Instant o cucereşti c-o garofiţă
(Mai bună-i vie ca în tocăniţă);
Docilă e din fire, iubitoare,
Acceptă chiar s-o gâdili sub codiţă.

Să ştii că nu-i orice rumegătoare,
E foarte bună şi-nţelegătoare;
Te-mbie să mai tragi câte-o cinzeacă,
Strigându-ţi „Beeee!“ din inima ei mare.

Oaie versus capră
David Valentin

O oaie-i bună când e ramadanul,
Căci noaptea mai mănâncă musulmanul
Și se mai dedulcește c-o mioară,
Să îi ajungă-o lună sau tot anul.

Creștinul știe că și porcul zboară,
Iar oaia neagră este cam ușoară,
Îți dă ce vrei, dar vrea niscai parale;
De nu plătești, aștepți în frig, afară.

Când cronic ai obsesii sexuale,
Mai bună-i capra cu blăniță moale,
Căci oaia e pe-o mână cu ciobanul
Și o s-o iei, nevinovat, la gioale!

Zece într-una
Camelia Ardelean

O capră pot să fiu, chiar şi o iapă…
Să-ncaleci te-aş lăsa, ca filantroapă,
O-ntreagă herghelie, la dorinţă;
Mi-e frică doar că inima îţi crapă.

Flatată sunt de marea-ţi sârguinţă
Să-mi intri-n graţii, plin de elocinţă.
C-ai încercat atâtea iepuşoare,
Era să treci de mult în nefiinţă.

Le-ai învăţat uşor, pe rând, să zboare,
Le-ai cumpărat inele şi covoare,
Iar ele te-au tratat ca pe-o otreapă,
Şi astfel, viaţa ta a prins culoare.

Fii capră!
David Valentin

Mi-e cordul rezistent ca un tractor,
Ador partide dure de amor;
E renumită brazda mea adâncă,
Chiar dacă, totuși, nu-s agricultor.

Precum căprița pe înalta stâncă,
Cu voce-ntretăiată ca de țâncă,
O să-mi închini, pe viață, osanale,
Și-o să înveți să îl conjugi pe „încă”.

O să te sui pe ’nalte piedestaluri,
Senzații tari vor curge valuri, valuri,
Căci eu nu sunt un țap ispășitor,
Ci animat de ’nalte idealuri!

Facă-se voia ta
Camelia Ardelean

Ţi-oi fi căpriţă dulce, devotată
(Energică, fac cură cu salată).
Răsfaţă-mă cu vinuri de Malaga,
Şi-accept ca plugul tău să are-ndată!

De truda face să îţi moară vlaga,
Te dreg cu mici ori cu jambon de Praga,
Să poți să zbori cu mine până-n lună,
Pe ritmuri de tango sau Lady Gaga.

Egóu-ţi va scădea cât o alună,
Când vei vedea că brazda mea-i mai bună
Decât unealta ta mult lăudată,
Ce „Nu mai pot” adesea o să spună.

Amin!
David Valentin

Sărbătoresc, în piele nu-mi încap,
De lungi frustrări și-angoase o să scap,
O să-mi devii căprița favorită,
Deși presimt că mi te urci în cap.

M-ai dus din prima clipă în ispită,
Erai ca un calup de dinamită,
Disimulând, în bluza-ţi decoltată,
Un uger care știe să promită.

Nu-i cazul să devii îngrijorată,
Căci brazda nu-ți rămâne nearată,
Iar la nevoie mă transform în țap
Și-o să mă tragi de coarne, ațâțată!

Vreau un titan
Camelia Ardelean

De coarne-o să te trag, dacă-s prea mici
(Vreau un titan, nu turmă de pitici!).
De nu mă urci pe arc de curcubeu,
Eşti doar un clovn, degeaba te oftici.

Un visător jucând un rol de zmeu,
La întâlniri călare pe troleu;
M-ai păcălit că ai *Merţan* şi vilă,
Dar nu posezi măcar un şemineu.

Mă mulţumeam chiar şi cu o cămilă,
O împingeam sau mă căra în silă,
Dar într-o casă numai din chirpici,
Nu pot să-ţi dau o brazdă nici de milă.

Nu mai vreau pământ
David Valentin

Se pare, ești cât Asia de mare,
Te satisfac nu oameni, ci tractoare;
C-un cal și-un plug e muncă desuetă,
Căci moare-n brazdă de epuizare.

Eu șeminee-am pus și-n toaletă,
Nu am *Merțan*, dar am o bicicletă
Cu coarne mari și nu de jucărie,
Dotate cu o funcție secretă.

O holdă uriașă nu mă-mbie,
Să mor agricultor e-o nebunie,
Mai bine sap într-un ghiveci o floare,
De pildă, o Camelie zurlie!

Continente
Camelia Ardelean

În mine-s cele patru continente,
Secate sau cu ploi incandescente;
În Africa nu (mi-)ai putea pătrunde,
Nici dac-ai fi odrasla lui Terente.

Fierbinte-s ca un pui la microunde;
Nevoie-i de-un tractor să mă desfunde...
Te plângi că sunt cât Asia de mare,
Dar vrei să pedalezi în mine-n runde.

Nu te-nspăimântă forţa de frecare,
Mă minţi că bicicleta o să-ţi zboare,
Dar după trei rateuri iminente,
Ţi-e frică să te-apropii şi de-o floare.

Ciclism extrem
David Valentin

Se pare, ești închisă ca o pupă,
În care poate-o sculă să se rupă,
Deși-i călită-n îndelungi războaie,
Riscând s-ajungă ca leguma-n supă.

Fierbinte, răspândind în jur văpaie,
O să-ți aplic o ritmică bătaie
Pe fese, să-ți imprime un totem,
Să nu mă arzi cu-a ta fierbinte ploaie.

Și cum ciclismul este-un sport extrem,
Îmbrățișați, în rime de poem,
Chiar dacă tinde șaua să se rupă,
Vom pedala năvalnic în tandem!

Carenţă de vitamine
Camelia Ardelean

Doar cu imaginaţia stai bine
(În cap îţi zboară roiuri de albine),
Căci la *realitate* eşti restanţă
Şi-n neuroni ai vid de vitamine.

În mine e-un melanj de eleganţă,
De senzualitate şi prestanţă;
Chiar şi când pedalez sunt damă fină,
Menţin în toate ritm şi performanţă.

Pot să îţi fac masaj cu parafină,
Ca zvelt să fii – un linx ori zibelină.
De parc-un cócktail plin cu-amfetamine
Ai dat pe gât, te scap şi de rugină.

Magie
David Valentin

Cu libidoul nu o duci prea roz,
Căci pedalezi ca Mașa la colhoz,
Pe drumul plin de gropi și de băltoace,
Cu gând să te salveze vreun matroz.

Crezi că îl ai mereu pe vino-ncoace,
Dar ești un ou crăpat într-o găoace
(Stresată că ajungi într-o omletă)
Sau ca țestoasa într-o carapace.

Mă vei ruga să vin pe bicicletă,
Cu trilul plângăreț de operetă,
Să te salvez din praf și din moloz,
Călare pe bagheta mea secretă.

Realitate
Camelia Ardelean

Concluziile tale sunt bolnave,
Căci libidou-mi sare din potcoave,
Ba chiar şi zboară iute, ca racheta,
Ori ţipă, uneori, pe note grave.

La mine poţi să vii cu trotineta,
Dar numai de intactă ţi-e bagheta,
Nu fac vr'un compromis, să nu iau plasă
(Iar ai uitat să îţi ridici reţeta!).

Când nu pot pedala, devin nervoasă,
Îmi iese pe găoace o grimasă,
Răbdarea şi iubirea mi-s firáve,
Mă simt ca o perdea într-o ambrasă.

Realitate tristă
David Valentin

Ai libido de toți recunoscut,
Imens ca o relicvă de mamut,
Dar din păcate este decedat,
Cum este în mormânt Menumorut.

Degeaba, goală, te așezi în pat,
Cu baldachin, perdele de macat,
Căci sforăi groaznic până la amiază…
Amorul este mort și îngropat.

Ca într-un veritabil film de groază,
Bagheta simt că mi se subțiază,
Devine formă fără conținut,
Și-i dau pastile… să rămână trează!

Nu eşti meseriaş
Camelia Ardelean

Dac-ai avea metodă ori ştiinţă,
Mi-ai învia zmeoaica din fiinţă.
Te vreau sălbatic, iute şi vorace,
M-am săturat de bună-cuviinţă.

Am un Vezuviu viu sub carapace,
I-ar trebui oceanul să-l împace.
M-acuzi că „sforăi groaznic” lângă tine,
Când tu mi-l uzi cu două-trei băltoace.

Bagheta ta abia se mai abţine
Să nu sucombe, fi’ndcă e-n ruine;
Degeaba eşti un as în elocinţă,
Când nici în vis n-ai rezervoare pline.

Master Chef
David Valentin

E clar că mă confunzi cu o mașină,
C-un arbore cotit și motorină,
Dar schimb, cu-a mea baghetă colosală,
O mâță leșinată în felină!

Visezi în timp ce tai gulii în oală
Și mângâi mâța ce o ții în poală,
Cârnați şi ouă fierte în găoace,
Dar ții regim, iar tolba ta e goală.

Mă-ntreb de ai ceva sub carapace,
Deasupra ai un rest de vino-ncoace;
Te-aș învăța, pe muzică, la cină,
De ai ceaun, ciolanul cum se face!

Metamorfoză
Camelia Ardelean

Te-aş invita instant la o gulie,
Dac-ai avea în cont măcar o mie
De lire, franci, dolari sau euroi
(Amorul mi-ar fi apt să reînvie).

Tu ai putea veni cu usturoi,
C-un păstârnac pe care să-l îndoi,
Şi-am pune-o de o ciorbă-ardelenească
(De m-ai lega la şorţ pe dinapoi…).

Te-aş întări cu vin şi rostopască,
Bagheta ar începe să îţi crească
Şi-ar transforma pisica mea zurlie
În pâine pregătită să dospească.

Sexy Chef
David Valentin

Ești o bucătăreasă pricepută,
Ce simțurile știe să ascută;
Amorul pentru tine-i un ghiveci,
Cu țelină, ghimbir, dar și cucută.

Atragi de la distanță doar berbeci,
Perversă, peste masă când te-apleci,
Ce-ar da dolari doar să le-arăți buricul
Și-apoi să meargă-n locul lor de veci.

În schimb, te-aș învăța, cu tot tipicul,
Cum faci să crească de un metru micul,
Și la final să fii satisfăcută,
De-arunci la ghenă oala, polonicul…

Talmeş-balmeş
Camelia Ardelean

Berbecii nu pot fi încornoraţi
(Ce buni ar fi cu cimbru presăraţi!),
Că sunt deja împodobiţi pe frunte
Şi oricum par, la capete, pătraţi.

L-aş invita pe unul să mă-nfrunte,
În cuhnie sau poate pe vreo punte;
I-aş arăta copita, nu buricul,
Şi i-aş schimba „podoabele”-n grăunte.

În ce priveşte vraja ta cu micul,
Ce m-amăgeşti că creşte-n vânt ca spicul,
E *bullshit* – deci voi trece pe cârnaţi
Sau poate-o să rămân cu polonicul…

Piesă de muzeu
David Valentin

E foarte clar că nu ești pricepută,
Căci intri mult prea iute în derută,
Chiar dacă sunt berbeci ce-ți dau târcoale,
Având în mâini bancnote de o sută.

Tu te gândești doar să le dai la gioale
C-un polonic de două-trei ocale;
Poftești cârnat, ba și un pic de spată,
Dar nici n-ai vrea să ai dureri de șale.

Pe veci o să rămâi neîntinată,
O sticlă plină, dar nedestupată,
Având în brațe, nesatisfăcută,
O lingură de lemn, și ea crăpată!

Vulpoiul şi strugurii
Camelia Ardelean

Ai vrea tu să mă ai neîntinată,
Chiar de aş ţine-n mână o lopată;
Ai sta la coadă şi o zi jumate,
Să fii tu cel ce-mi cumpără o spată.

Ba aş avea guliile săpate
Şi găurile toate astupate
(Din casă şi din şură, din tavane),
În coş mi-ai duce rufele uscate.

La casă mi-ai fixa şi noi burlane;
Ai trece ca Romeo prin balcoane,
Căznindu-te s-ajungi la „bucălată”,
S-o prinzi vioaie, caldă, fără toane.

Gel de lavandină
David Valentin

Te văd cum dai cu sapa în grădină
Și ca găina te-mbăiezi în tină,
Cu găurile toate destupate,
Ba chiar și cea din roată, la mașină.

Femeile sunt toate leșinate,
Când văd cât sunt de ’nalt și lat în spate,
Așa că n-am de gând să stau la coadă
Și-o să rămâi cu buzele umflate.

Dar aș putea să-ți cânt o serenadă,
Căci este gratis – să te prind în nadă;
Sub duș te frec cu gel de lavandină,
În timp ce tu ții peria de coadă.

Onestitate
Camelia Ardelean

Închipuirea-ţi joacă iarăşi feste,
Mă agasezi cu scene indigeste
Şi mă compari, greşit, cu o găină,
Când mă-nrudesc cu zâna din poveste.

Ai vrea să sapi la mine în grădină
Cu mâna goală, fără vreo maşină,
În stratul moale ca şi margarina
Să-nfigi un deget pân' la rădăcină.

Chiar dacă-mi vii pe tavă cu chenzina
Sau c-un inel cu diamant cât China,
De gândurile nu îţi sunt oneste,
Nu-mi vei putea deschide vizuina.

Amor en gros și en détail
David Valentin

Cu simțurile toate în alertă,
Ai vrea să-ți mângâi cartea pe copertă,
În loc să o citesc pe apucate…
E-o variantă cel puțin incertă.

Apar c-un pix, nu c-un tractor pe roate,
Să-ți scriu poeme, să te dau pe spate,
Căci tu ești Kamasutra travestită
Într-o banală carte de bucate.

Nu-i important că nu sunt bani de pită,
Că port palton și haina peticită,
Am prins amor cu kilul, la ofertă,
Destul ca să te facă fericită!

Cu filele pregătite
Camelia Ardelean

Nu te-ambala prea tare, frăţioare!
De vrei să-ţi fac şoimanul iar să zboare,
Îmi mângâi cartea, să îi simţi cotorul,
C-un teanc de-albastre sau măcar c-o floare!

Telecomandă, ca televizorul,
Nu am, să poţi mereu să-mi schimbi decorul,
Dar poţi să mă menţii în acţiune,
Examinându-mi fila şi fuiorul.

Dezbracă-te complet de raţiune,
Degustă-mă precum o poţiune,
Iar ce ţi-e mic acum va creşte mare,
Atunci când îmi pătrunzi în ficţiune!

Cârnat la metru
David Valentin

Nu că aș vrea morțiș să te împung,
Totuna ți-e de sunt obez sau ciung;
Mă vezi, se pare,-un fel de bancomat,
Din care iese micul foarte lung.

Primești chiftea, nu un vânjos cârnat,
De bagi doar mărunțișul adunat;
Dar dacă vrei să fiu doar eu acela,
Să vii cu buzunarul mai umflat.

Vei face vocalize *a capella*,
Pe două voci, ca Arşinel şi Stela,
Tristețile pe veci o să-ți alung,
Când își va scoate capul… mortadella!

Scapă de clişee!
Camelia Ardelean

Cârnatul nu e preferatul meu,
Chiar aş putea să spun că-i un clişeu;
E mai gustos parizerul, salamul
(Ţi-aş scrie despre asta un eseu).

Nu se consumă kile, ci cu gramul,
Treptat, când intonăm epitalamul
Pe două voci, iar la sfârşit refrenul,
De cad pe noi perdelele şi geamul.

"Mezelurile"-ntineresc şi tenul,
Au vitamine-n plus decât polenul;
Te simţi vreo cinci secunde semizeu
Şi crezi c-ai străbătut instant Edenul.

Spinii trandafirului
David Valentin

Acum m-am dumirit și nu mă mir
Că scrii eseuri despre „trandafir”,
Cârnatul nostru-atât de popular,
Ce-l tămâiezi, ba chiar îl dai cu mir.

Efortul este însă în zadar,
De-l ții expus inert pe un altar
Și nu îl bagi energic în meniu,
Măcar la două zile sau mai rar.

Ori poate vrei salamul de Sibiu,
Babicul afumat, dar foarte viu
(Ca vitamină, nu ca elixir),
De nu, sunt numai vorbe în pustiu!

Meniu bogat
Camelia Ardelean

Nu-ţi face griji pentru meniul meu,
Că nu consum salată şi antreu,
De nu strecor măcar o bucăţică
Din vr'un mezel ce nu îmi cade greu!

N-am apetit de biată turturică,
Ci mă îndop cu carne fără frică;
Cu cât mai multă, cu atât mai bine
(Fiindcă-s şnur, prisosul nu îmi strică).

Nu sunt deprinsă cu mezeluri fine,
Ce le priveşti flămândă prin vitrine;
Prefer salamul cât un curcubeu,
Să-mi zburde energia prin turbine.

Ciclul Carnot
David Valentin

Turbina ta, cu pale rotitoare,
Provoacă amorezilor turbare
Și se comportă-n diferite feluri –
Depinde de puterea din dotare.

Știut ți-e apetitul de mezeluri,
Cu care îți atingi ascunse țeluri,
Ca să ajungi mai sus în ierarhii,
Uzând de creme, prafuri și cerneluri.

Atentă, totuși, bine e să fii –
Îngurgitând atâtea porcării,
Cu o turbină-n carne tăietoare,
Ai parte de cârnat în mici felii!

Salam de cal
Camelia Ardelean

Aşa se-ajunge sus în ierarhie,
Cu preşedinţi, cu regii pe felie!
Deci îţi explici ascensiunea-mi bruscă
(Am o coroană-n loc de pălărie).

Chiar dacă sunt adesea rea de muscă
(Mai bine-i leu să fii, decât moluscă!),
La „periat” sunt profesionistă
(Rivalele întruna se ofuscă).

Turbina mea-i focoasă, feministă
(Nu m-acuza că sunt carieristă!).
Pot deveni un as în călărie,
Servind salam de cal direct pe pistă.

De cal să fie!
David Valentin

Deci recunoști deschis că ești trapistă,
Cu crenvurști și salam uscat pe listă
(Nu ștevie, urzică sau nutrețuri),
Ca pașaport spre pagini de revistă.

Abilă, te tocmești mereu la prețuri,
Piperul din mezel să nu-ți dea grețuri;
Obstacolele sari ușor, călare,
Preferi dimensiune, nu finețuri.

Secretul tău se-ascunde în picioare
Și-n coada ta cea creață din născare.
Decât poetă, ca miserupistă
Ai reuși să faci avere mare!

Secretomanie
Camelia Ardelean

Secrete am din plin, nenumărate,
Îmi plac mezeluri... o varietate,
Dar nu pot deveni miserupistă,
Salamul suculent de e-n etate.

Atuncea, cu talentu-mi de artistă,
Îl pregătesc aşa cum nu există,
Îl fac apetisant şi-i cresc volumul,
Ca să îmi satur foamea elitistă.

(Iar de nu-mi iese, îi dublez consumul.)
Cunosc reţete extra cu duiumul…
Prin zel, prin încercări neîncetate,
Devii maestru-n a-i simţi parfumul.

Probleme cu sinusurile
David Valentin

De la Covid, un virus nemilos
Îmi dă mereu probleme de miros,
De-aceea mă bazez pe pipăit
Și când e vorba de-un cârnat mai gros.

Bucătărească bună, negreșit,
O să-l resuscitezi, chiar adormit,
Cu condimente, scoici și cai de mare,
Viagra și pastile de slăbit.

Deși nu-i carnivoră din născare,
O stridie, la foame, e în stare
Întreg să-nghită şi un cabanos,
Căzând apoi în lirică visare.

Probleme cu salamul
Camelia Ardelean

La asta nici nu ştiu ce să-ţi răspund,
Subit în gânduri negre mă afund:
Covidul groaznic poate-a afectat
Chiar şi salamuri cântărind un pfund…

Servind un cabanos supradotat,
De foame-ntr-un minut ai şi scăpat,
Dar dacă-i virusat şi mai strănută,
Posibil e să fie importat.

În aste situaţii te ajută
La mestecat să fii mai precaută,
Să nu-ţi rămână-n gât vr'un boţ imund,
Ce-ţi lasă pofta de mezeluri mută.

Sunt lacto-vegetarian
David Valentin

Eu, drept să-ți spun, salamul nu-l înghit;
Femeilor li-e poftă negreșit
De astfel de mezeluri indigeste…
Acuma sunt vegan introvertit.

Îl dau cadou la fete și neveste,
Să suie fericite sus, pe creste,
Și-acolo fericite să rămână,
Ba, să-l supună, cât mai des, la teste.

La munte, ajungând cioban la stână,
Mă rog de șapte ori pe săptămână,
Chiar dacă par bătrân și ramolit,
Ca Domnul, Doamna să mă țină-„n vână”!

Ceapa miraculoasă
Camelia Ardelean

De eşti vegan, am pentru tine-o ceapă
Cu iz puternic, magică, sireapă,
Căci lacrimile-ţi curg de fericire,
Când foile-i desfaci într-o etapă.

Şi uiţi pe loc de chin şi amorţire,
De-mbuci cu sârg din mijlocu-i subţire.
Ce să-ţi mai zic… ca nou eşti peste noapte,
Ce-i moale are parte de-ntărire.

Iar dacă vrei, o poţi servi cu lapte
(Să nu ţi-o fure nimeni, stau de şapte).
De sânge rău şi moleşeli te scapă,
Te scoli din morţi, simţirile ţi-s apte…

Dulce ca zahărul
David Valentin

Alergic sunt la ceapă, e prea iute,
În plus, îți spun pe românește: pute,
Îţi trebuie o mască pe figură
S-o toci pe îndelete cinci minute.

Îți vine să o iei pe arătură,
Că e fudulă, are și coafură,
Iar ca să o transformi într-o salată,
Îți trebuie cuțit cu lamă dură.

O sfeclă ar fi mult mai indicată –
E mare, la obraz îmbujorată,
E dulce și e tare în virtute…
O guști și nu vei plânge niciodată!

Anatomie perturbată
Camelia Ardelean

Atuncea nu mai ai nicio speranţă –
Cu sfeclă nu se face performanţă!
Chiar roşie, cum zici, îmbujorată
Sau mare, nu te umple de substanţă.

În orişice reţetă preparată,
Nu îţi dublează fibra micşorată,
Doar îţi ridică, tragic, glicemia,
Scăzându-te bucată cu bucată.

E drept că îţi tratează anemia,
Carenţele din corp şi apatia,
Dar, dacă-i pui atuul în balanţă
Cu hibele, se strică-anatomia.

Sfecla mitologică
David Valentin

Iar vrei să mă îmbeți cu apă rece...
E minunat ca sfecla să ți-o frece
Un Hercule, pe umăr cu o bâtă,
Ce-a-ngurgitat la masă un berbece.

E evident că roșul întărâtă
Și taurul – ți-e soarta hotărâtă.
Inopinat, vei deveni lascivă,
Chiar dacă ești din ceruri coborâtă.

Cu simțurile toate în derivă,
Renunți la ceapă verde și colivă,
Și pe balcon vei pune în ghivece
Doar sfeclă, în cultură intensivă.

Sfecla buclucaşă
Camelia Ardelean

Cu sfecla poţi “decât” să o sfecleşti,
Că scoate zeamă-n draci şi te stropeşti,
Iar când ţi-e lumea dimprejur mai dragă,
Silit eşti, de necaz, s-o ocoleşti.

Din nou exagerezi, nu e de şagă –
Ca-n Hercule nu mai există vlagă!
Visând la un erou cu bâtă groasă,
Te-alegi c-o mogâldeaţă slăbănoagă.

Nu taur îmi doresc, ci-un cal de rasă,
Cu coadă lungă, neagră şi stufoasă,
Să-l călăresc real, nu în poveşti –
Domol sau la galop, că nu-s fricoasă.

Muncile lui Hercule
David Valentin

Se vede clar, cu tine nu-i de șagă,
Grădina ta deja e în pârloagă,
Deci să-ncercăm și-o țelină vivace,
Ce-i dovedit, îți dă mai multă vlagă.

Din Hercule, satir sadea te face,
Capabil să îți salte din capace
Blănița cea ca leul din Nemeea,
Pe ghioaga sa cumplită s-o îmbrace.

Aș vrea și eu, călare, a accede,
Dar fără șa, la iepele bipede,
Că aș începe munca, normă-ntreagă,
Pe-un stog de fân, în grajd la Diomede!

Natura umană
Camelia Ardelean

Cu ţelina e o idee bună,
O să-ţi trimit reţeta mea străbună;
De o respecţi întocmai, sunt chezaşă
Că de pe stog plonjezi direct pe lună.

Satirul mă-nspăimântă. Nu-s o laşă,
Dar coada o prefer pe sub cămaşă,
Iar coarnele-aparent periculoase,
Capabilă-s să i le tai din faşă.

Blăniţa mea aduce şi foloase,
Îmi ţine cald în nopţile geroase,
Când Hercule(-mi) pătrunde în lagună
Cu degetele-i aspre, viguroase.

Un iepure pe lună
David Valentin

Rețeta ta străbună n-o refuz,
Pe lună o să zbor ca un Soyuz,
De la satir iau scula legendară,
Că țipi și am probleme de auz.

Blănița ta, ce-o lepezi peste vară
Și ți se umezeşte către seară,
Aș tăbăci-o dur, dar cu răbdare,
Să-mi țină cald când este frig afară.

Te rog să uiți de degete murdare,
Cu unghii precum calu-n alergare,
Am stil și maniere de frațuz,
Ce pune des *lapinul* la frigare!

Iepuroaică la proţap
Camelia Ardelean

Ştiai că o reţetă foarte bună
E cea din iepuroaica mea grăsună?
O pregăteşti cu grijă la proţap
Şi o serveşti cu zeamă de căpşună.

E mai gustoasă chiar decât un crap;
O poţi înfuleca-ntr-un singur hap,
Că nu-ţi provoacă vomă, alergie,
Cum uneori se-ntâmplă cu chebap.

Aş mai putea să-ţi dau idei o mie
Cum s-o prepari, un car de teorie,
Dar nu vreau să devin inoportună
Şi să te văduvesc de poezie…

Proțap vegetal
David Valentin

Ador o iepuroaică la frigare,
Când trasă e pe-un morcov foarte mare –
Îşi lasă și urechile pe spate,
Iar coada o ridică cu-ncântare.

L-ar ronțăi, dar face-un scrificiu
Să-l simtă mai adânc în orificiu,
Și simțurile mai intens să-i arză,
Având senzații bune de ospiciu.

Nu-i teamă de nimic și nici de barză,
Ci merge cu tupeu chiar la un bar, „The
Biggest rabbit”, căci o știu în stare
Să-l „roadă” până-n zori, să-l facă varză.

Apetit sănătos
Camelia Ardelean

Dreptate ai că ea-i mereu flămândă,
Deşi în aparenţă e plăpândă;
Degustă şi urechi, dar şi codiţe,
Servite cu o mină tremurândă.

La morcovi sau dovleci nu face fiţe,
Cu drag îi savurează prin căpiţe;
Se-ndoapă, zici că e Apocalipsa,
Îi ronţăie de parc-ar fi alviţe.

Provizii-şi strânge, nu suportă lipsa;
De-o vreme o-nspăimântă doar elipsa
De morcovi mari, fiind mereu la pândă,
Pe soare ori când vine brusc eclipsa.

Iepurele persan
David Valentin

O iepuroaică, cu seninătate,
Să-i pice Euroii stă pe spate,
Eclipsa vrea s-ascundă că-i obeză,
C-un însemnat surplus de greutate.

Dar iepuroii-s buni doar la viteză,
Nu sunt dotați c-o strașnică foreză,
N-au rangă, levier sau un ciocan,
Deci intră, mai degrabă, în asceză.

E noaptea mult mai lungă în Iran,
Cu armăsari pe un covor persan,
Să-i călărească-n ritm de rubaiate,
Căci au petrol, deci poți să faci un ban!

Iepuroaica rasată
Camelia Ardelean

O iepuroaică cítovă, de rasă,
Posed-o carne moale, nu fibroasă,
Şi chiar de are peste tot perniţe,
Nu este neplăcută, ci sexoasă.

Adoră cai pur sânge, nu cu fiţe,
Descinşi taman din nobilele viţe,
Şi-ncalecă, de-i lună ori de-i soare,
Cu verva unui cor de diavoliţe.

E-un cuplu ideal, plin de ardoare,
Format din cal şi-o iepuroaică mare –
Deşi voinică, nu-i periculoasă,
„Ritmează” în Iran sau în Canare.

Asiro-iepuroaica
David Valentin

Nu cumperi, ci mai bine iei cu ora,
O iepuroaică albă de Angóra,
Ce roade morcovi, varză și andive,
Având nitriţi, din galantar la Cora.

Strămoșii săi descind de la Ninive,
Și ea se trage, invocând motive,
Că morcovii-s mai ieftini pe centură,
Și-i strânge prin eforturi colective.

Chiar dacă nu-i din rasa cea mai pură,
E harnică, cu urme de cultură,
Iar morcovii, în văzul tuturora,
Îi roade pân' la piele, fără ură!

Iepuroaica de societate
Camelia Ardelean

O iepuroaică de societate
Nu o găseşti în parc sau pe Cetate,
Nici pe centura plină de „legume”,
Acolo unde vântul foamei bate.

Ea-şi face lesne-n breaslă un renume,
Prin chipu-i delicat şi-un fel anume
De-a roade morcoveţii sau banana,
Direct din sursă ori în băi cu spume.

Serveşte suc de castraveţi cu cana,
În timp ce-nvaţă turca sau germana,
Ştiind cu iscusinţă să-i îndrume
Pe cei mai aprigi să-i admire blana.

Concluzie pripită
David Valentin

Urcând pe Turnul Babel sau Cetate,
Cu limbile extrem de încurcate,
Ba despicate, parc-ar fi reptile,
Sunt zeci de iepuroaice ahtiate.

Interesate, false, mercantile,
Setate sunt să îți mănânce zile
Și-n casă să îți facă un bairam,
De zici că trece tancul pe șenile.

De-aceea, pocăit, mă duc la hram
Și-l rog pe Domnul un harem să am
Și să iubesc pe ritm de rubaiate,
Cum o făcea frecvent Omar Khayam!

Concluzie (ne)concludentă
Camelia Ardelean

Când eşti un misogin nevindecabil,
Duelul nostru-n forţă-i explicabil;
Eu sunt o nimfă, tu catâr sadea,
Străpuns adânc de spirit caritabil.

M-ai invitat ades la acadea
(Crezându-te un pui de beizadea),
La ouă de fazan şi caviar,
Meniu ce bărbăţia-ţi dovedea.

Te-am refuzat mereu, chiar voluntar
(Păreai cu deficit în inventar);
Acum regret avântu-mi condamnabil
Şi-ţi dau un “pat” în stilul lui Omar…

CV LITERAR – CAMELIA ARDELEAN

Pseudonim literar: Camelia Ardelean

Anul naşterii: 1972

Studii: Colegiul Naţional „Decebal” Deva; Şcoala Postliceală Sanitară „Carol Davila” Călan (judeţul Hunedoara); Facultatea de Litere (Universitatea „Transilvania” Braşov).

Debut în volum: beletristică – ***Lacrimi de suflet***, poeme, Editura Emma, Orăştie, 2014.

Debut publicistic: ziarul *Lumina* (cotidian denumit ulterior *Acţiunea HD*), anul IV, nr. 136 (213), miercuri, 1 septembrie 1999, Deva, director Mircea Moloţ.

Colaborări în domeniul publicistic: ziarul *Lumina (*devenit *Acţiunea HD)*, Deva, director Mircea Moloţ; ziarul *Hunedoreanul* (cotidian editat de grupul Media PRO), Deva, director Alexandru Câmpean (s-au desfiinţat între timp).

Profesii practicate (în domeniul scrisului): redactor, reporter, secretar literar.

Volume publicate:

- ***Cartea terapeuților***, reportaje/interviuri, Editura Vultur ZM, Deva, 2002;
- ***Cursuri practice naturiste***, eseuri, Editura Vultur ZM, Deva, 2004;

- ***Lacrimi de suflet**,* poeme*,* Editura Emma, Orăștie, 2014;
- ***În oglinda sufletului meu***, poeme, Editura Inspirescu, Satu-Mare, 2015;
- ***Pasiune***, poeme, Editura Inspirescu, Satu-Mare, 2015;
- ***Ingenuitate***, poeme, Editura Inspirescu, Satu-Mare, 2015;
- ***Suflete de ceară***, poeme, Editura Armonii Culturale, Adjud (Vrancea), 2016;
- ***Destine***, proză, Editura Armonii Culturale, Adjud (Vrancea), 2016;
- ***Ecouri din tenebre***, poeme, Editura Armonii Culturale, Adjud (Vrancea), 2018;
- ***La margine de curcubeu***, poeme, Editura Armonii Culturale, Adjud (Vrancea), 2018;
- ***Urme de condei***, cronici literare, eseuri, editoriale, Editura Armonii Culturale, Adjud (Vrancea), 2018;
- ***Urme de condei (II)***, cronici literare, Editura Rafet, Râmnicu Sărat, 2019;
- ***Anotimpurile cuvântului***, antologie de autor, poeme, Editura StudIS, Iaşi, 2019;
- ***În dialog cu Ionel Necula***, interviu, Editura StudIS, Iaşi, 2019;
- ***Flacăra cuvintelor***, coautor, cu Baki Ymeri, poeme, Editura Amanda Edit, Sinaia, 2021;
- ***Inimi de porţelan***, poeme, Editura StudIS, Iaşi, 2022;

- ***Urme de condei (III)***, cronici literare, editoriale, reportaje, Editura StudIS, Iaşi, 2022;
- ***Baghete de sticlă***, coautor, cu Miron Ţic, poeme, Editura StudIS, Iaşi, 2023;
- ***Urme de condei (IV)***, cronici literare, eseuri, editoriale, Editura PIM, Iaşi, 2024;
- ***La braţ cu Euterpe***, poeme, Editura PIM, Iaşi, 2024;
- ***Sonete fără perdea***, coautor, cu Valentin David, poezii umoristice, Editura PIM, Iaşi, 2024;
- ***Rubaiate decoltate,*** coautor, cu Valentin David, poezii umoristice, Editura PIM, Iaşi, 2025.

Traduceri: în limba franceză, un volum de haikuuri – *Pasărea nopţii* de Nicolae Crepcia, ediţie bilingvă, Editura CronoLogia, Sibiu, 2023 – Lector de carte: Conf. Dr. Virgil Borcan.

Antologii colective: circa 50 (2014-2024), dintre care una bilingvă (româno-engleză), trei în limba italiană şi două publicate la o editură din Germania (una dintre ele în limba germană).

Colaborări: din 2014, permanente sau ocazionale, cu numeroase reviste, în format electronic şi/sau pe suport de hârtie, din ţară şi/sau străinătate, unele dintre acestea aflate sub egida Uniunii Scriitorilor (*Apostrof, Poezia, Neuma, Pro Saeculum, Steaua, Discobolul, Plumb, Portal*

Măiastra, Banchetul, Nord Literar, Semne-Emia, Boema, Ardealul literar etc.).

Premii literare: peste 50 (2015-2024), cu poezie clasică cultă, proză, cronică literară, sau cu volume în manuscris, la diferite concursuri organizate de reviste ori cenacluri naţionale sau internaţionale.

Afilieri: din 2014 – membră a **Asociației Scriitorilor din Județul Hunedoara** (desfiinţată în 2021); din 2016 – membră a **Asociației Culturale „Casina Națională" Deva** a cadrelor militare în rezervă; din 2023 – membră a **Asociaţiei Oamenilor de Cultură şi Artă** Deva-Hunedoara (**ASOCA**); din 2025 – membră a **UZPR** (**Uniunea Ziariştilor Profesionişti din România**).

CV LITERAR – DAVID VALENTIN

Născut la 16.02.1957 în orașul Bocșa, Jud. Caraș-Severin.
Studii: Liceul Industrial Nr. 1 Reșița, Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara, Facultatea de Tehnologie Chimică, Secția, Tehnologia Compușilor Macromoleculari
Meseria de bază: Inginer chimist, actualmente pensionar.
E-mail: valentindavid57@gmail.com
În timpul facultății a făcut parte din redacțiile ziarelor „Forum Studențesc” din Timișoara, cu o rubrică permanentă de epigramă, și „Viața studențească” din București – redacția din Timișoara.

Volume publicate:

2016: ***Aventurile unui Don Quijote***, Editura PIM Iași - epigrame
2017: ***Tonomatul de epigrame***, Editura PIM Iași - epigrame
2018: ***Cod roșu de umor*** - Editura Studis Iași - epigrame

2019: ***Rondeluri încrucișate***, duel de rondeluri cu Gheorghe Gurău - Editura PIM Iași
2019: ***Să plângi în hohote de râs***, duel de poezii lirice și satirice cu Violetta Petre - Editura PIM Iași
2020: ***Taxă pe viciu,*** epigrame - Editura PIM Iași
2021: ***Fabule de trei... morale***, fabule - Editura Inspirescu, București
2021: ***Nimfa şi Satirul***, duel de poezii satirice cu Marioara Nedea - Editura PIM Iași
2021: ***Judecata necuvântătoarelor***, fabule- Editura PIM Iași
2022: ***Florete și sonete***, duel de sonete cu Teodora Pascale - Editura PIM Iași
2022: ***Rondeluri cu flori, sare si piper -*** Editura PIM Iași
2023: ***Epigrame ilustrate –*** în colaborare cu Cornel Chiorean - Editura PIM Iași
2023: ***Dueluri vesele cu pisici și căței***, duel de rondeluri cu Teodora Pascale - Editura PIM Iași
2023: ***Fabule trimorale -*** Editura PIM Iași
2024: ***Ronset în cuplet***, duel de ronsete cu Teodora Pascale - Editura PIM Iași
2024: ***Duel cu mine… și restul lumii -*** Editura PIM Iași
2024: ***Epigrame ilustrate***, *Volumul II - colaborare cu Cornel Chiorean* - Editura PIM Iași
2024: ***Bomba de râs -*** Editura PIM Iași
2024: ***Sonete fără perdea***, duel de sonete cu Camelia Ardelean - Editura PIM Iași

2025: ***Secretul rondelului***, rondeluri - Editor Castrum de Thymes
2025: ***Bestiar cu trei morale*****,** fabule - Editor Castrum de Thymes
2025: ***Epigrame ilustrate***, Volumul 3, În colaborare cu Cornel Chiorean - Editura PIM Iași
2025: ***Mănânc și râd, mănânc!***, Rețete vesele în versuri, colaborare cu Silvia Horga - Editura PIM Iași

Afilieri:

-Membru al Uniunii Epigramiștilor din România, din anul 2015.
-Membru al Cenaclului Nicolaus Olahus din Sibiu
-Membru al **Asociaţiei Oamenilor de Cultură şi Artă** Deva-Hunedoara (**ASOCA**) din 2023
-Membru al organizației „Orăștie – Vatră de Cultură Strămoșească”

Colaborări:

-Revista „Epigrama” - București
-Revista „Lumea Epigramei”- București
-Revista „Scârț”- Iași
-Revista „Epigrama de Strehaia”- Strehaia
-Revista „Gazeta românească de Israel”- Haifa
-Revista „Hohote”- Târgu Jiu
-Revista „Cugetul” - Craiova

- Revista „Cu cioara vopsită”- Broșteni
-Revista „Acus” - Sibiu
-Revista „Arcadia” - Anina
-Revista „Piedestal” - Deva
-Revista „Coloana infinitului” - Timișoara
-Amfiteatru Literar - Petroșani
-prezent în peste 30 de volume colective și antologii.

Premii literare:

-Peste 120 de premii și mențiuni la festivaluri de epigramă și umor, la secțiunile epigramă și poezie satirică.

-Premiul de Excelență în literatură oferit de Primăria Municipiului Orăștie, cu ocazia împlinirii a 800 de ani de la prima mențiune documentară a orașului.

-Premiul Special al Președintelui Uniunii Epigramiștilor din România pe anul 2025 pentru întreaga activitate literară